

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 143

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 februarie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 30 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	2-4		
★			
Opinie separată	5-6		
Decizia nr. 32 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6-8		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
47. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 472/2013 privind înființarea Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale.....	8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
173. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Societatea Comercială LID MEDICAL CENTER — S.R.L. pentru activitatea de prelevare de celule reproductive umane, pentru bancă de celule reproductive (procesare, conservare, stocare și distribuție) și utilizare de celule umane în scop terapeutic (fertilizare <i>in vitro</i>) pentru punctul de lucru situat în Calea Văcărești nr. 252—254, etajul 1			9
		193. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați pentru activitatea de prelevare și transplant de țesut osos, tendinos și cartilajii	9-10
		194. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Urgență București pentru activitatea de transplant de cord și cord-pulmon	10
		195. — Ordin al ministrului sănătății privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Buzău pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană	10-11
		286. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 341/2009 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor	11
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 30**

din 21 ianuarie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru și ale art. 109 din Legea nr. 188/1999
privind Statutul funcționarilor publici**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.378/102/2011* al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 640D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere precedentul constituțional, respectiv Decizia nr. 328 din 25 iunie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.378/102/2011*, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a dispus anularea ca netimbrată a cererii introductive a acestuia privind un litigiu izvorât dintr-un raport de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității în fața legii, deoarece deschid calea unei discriminări evidente între funcționarii publici, pe de o parte, și personalul contractual, pe de altă parte, în ceea ce privește soluționarea în fond a litigiilor de muncă ivite la nivelul instituțiilor publice.

Autorul excepției susține că din interpretarea textelor legale criticate, instanța de judecată a apreciat că, pentru soluționarea

unui conflict individual de muncă intervenit între funcționarii publici și instituția publică angajatoare, aceștia sunt obligați la plata unei taxe de timbru, datorită naturii juridice speciale a raporturilor de muncă. Mai arată că instanța de judecată a ajuns la concluzia că sunt exonerate de la plata taxei de timbru doar acele persoane care au calitatea de angajat cu contract individual de muncă, și nu cei care au calitatea de funcționari publici, întrucât aceștia nu se încadrează în sfera de cuprindere a exonerării oferite de art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997, litigiul dedus judecătii de către funcționarii publici având o natură specială dată de natura raporturilor de serviciu, ceea ce atrage și o normă de competență specială, dată de art. 109 din Legea nr. 188/1999.

Autorul excepției precizează că, în lumina prevederilor Legii nr. 62/2011 privind dialogul social, care definesc noțiunile de „conflict de muncă”, „conflict individual de muncă” și „conflicte în legătură cu plata unor despăgubiri”, textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care, din interpretarea lor coroborată, s-ar desprinde ideea că, pentru soluționarea unui conflict individual sau colectiv de muncă, funcționarii publici sunt obligați la plata unei taxe de timbru.

Se mai susține că funcționarul public este privat de beneficiul celerității soluționării litigiului, întrucât la instanțele de contencios administrativ termenele sunt de 30 de zile sau mai lungi, comparativ cu cele care soluționează litigiile de muncă, unde termenele de judecată nu depășesc 15 zile. Totodată, în contenciosul administrativ sarcina probei revine reclamantului funcționar public, în contrast cu regula din litigiile de muncă de drept comun, potrivit căreia sarcina probei revine angajatorului. Inegalitatea de tratament a funcționarilor publici față de personalul contractual rezultă și din faptul că hotărârile asupra fondului cauzei pronunțate de instanțele de contencios administrativ nu sunt definitive și executorii și, pe cale de consecință, nu pot fi investite cu formulă executorie, pe când în cazul litigiilor de muncă de drept comun se poate proceda la punerea în executare a hotărârilor.

Mai departe, autorul excepției arată că, prin deciziile nr. 5.149 din 9 septembrie 2004 și nr. 1.792 din 27 martie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că litigiile având ca obiect drepturi personale de natură patrimonială ale funcționarului public ar fi chiar de competența instanței specializată pe litigii de muncă (conflicte de drepturi), iar nu de competența instanțelor de contencios administrativ, așa cum, în mod eronat, stabilește art. 109 din Legea nr. 188/1999.

În concluzie, arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care din interpretarea eronată a celor două texte legale s-ar desprinde ideea că pentru soluționarea unui conflict individual sau colectiv de muncă funcționarii publici sunt obligați la plata unei taxe judiciare de timbru.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Apreciază că nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens are în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, prin care s-a reținut că reprezintă o încălcare a art. 14 din Convenție orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, și există discriminare atunci când persoane aflate în situații identice sau comparabile se bucură de un tratament preferențial unele față de altele. Or, chiar autorul excepției a invocat discriminarea raportat la personalul contractual. De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010 prin care s-a reținut că principiul egalității nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situații obiectiv diferite justifică și chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat. Or, în speță, prevederile criticate reglementează norme de dreptul muncii, astfel că cei ce intră sub incidența ipotezei normei respective se află într-o situație juridică diferită de cea a funcționarilor publici.

Arată că dispozițiile legale criticate nu contravin nici art. 21 din Constituție, întrucât accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate.

Nici încălcarea art. 52 din Constituție nu poate fi reținută, autorul excepției de neconstituționalitate invocând această încălcare din perspectiva discriminării interzise de art. 14 din Convenție.

În ceea ce privește încălcarea art. 41 din Legea fundamentală, instanța precizează că autorul excepției nu a arătat, în concret, în ce constă această încălcare.

Totodată, apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 126 din Constituție, deoarece interpretarea și aplicarea unitară a legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție se face prin recursul în interesul legii, și doar aceste dezlegări date problemelor de drept judecate sunt obligatorii pentru instanțe de la data publicării deciziilor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, și ale art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007. În realitate, având în vedere redactarea celor două texte criticate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 și art. 109 din Legea nr. 188/1999.

Curtea observă că potrivit art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din

29 iunie 2013 se abrogă Legea nr. 146/1997. De asemenea, conform art. 55 din aceeași ordonanță, „*Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor*”.

Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 își produc în continuare efectele juridice, fiind în continuare aplicabile cauzei. În aceste condiții, Curtea are competența de a controla constituționalitatea dispozițiilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997, care au următorul cuprins: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:*

a) încheierea, executarea și încetarea contractului individual de muncă, orice drepturi ce decurg din raporturi de muncă, stabilirea impozitului pe salarii, drepturile decurgând din executarea contractelor colective de muncă și cele privind soluționarea conflictelor colective de muncă, precum și executarea hotărârilor pronunțate în aceste litigii;”.

Art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici a fost modificat prin Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, și are, în prezent, următorul cuprins: „*Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe*”. În redactarea anterioară, textul se referea la „*competența instanțelor de contencios administrativ*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate încalcă următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 126 privind instanțele judecătorești. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la aplicarea principiului nediscriminării, respectiv Hotărârea din 26 martie 1985, pronunțată în Cauza *X și Y împotriva Olandei*, paragraful 32, Hotărârea din 18 februarie 1991, pronunțată în Cauza *Fredin împotriva Suediei*, paragraful 60, Hotărârea din 23 iunie 1993, pronunțată în Cauza *Hoffmann împotriva Austriei*, paragraful 31, Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, Hotărârea din 19 februarie 1998, pronunțată în Cauza *Huber împotriva Franței*, paragraful 36, Hotărârea din 24 aprilie 1998, pronunțată în Cauza *Mavronichis împotriva Ciprului*, paragraful 32, Hotărârea din 24 august 1998, pronunțată în Cauza *Couez împotriva Franței*, paragraful 24.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra textelor de lege ce formează obiect al acesteia, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din celelalte documente internaționale invocate.

În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 328 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 2 august 2013, prin care Curtea a reținut că dispozițiile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, sunt constituționale. Cu acel prilej, a reținut, în esență, că Legea nr. 188/1999 transpune în planul legii organice prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit

căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Cu referire la criticile privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat, totodată, că art. 109 din lege nu cuprinde prevederi contrare principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Legea fundamentală, statutul funcționarilor publici se stabilește prin lege organică, iar voința legiuitorului cu privire la acesta se regăsește în cuprinsul Legii nr. 188/1999. Curtea a mai reținut că textul de lege criticat, stabilind instanța competentă să soluționeze litigiile având ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, dispune chiar în sensul asigurării accesului liber la justiție, și nu al blocării acestui drept, la fel cum și art. 52 din Constituție este pe deplin reflectat și aplicat prin prevederile textului de lege criticat. În același sens este și Decizia nr. 1.325 din 13 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 8 decembrie 2009.

Față de critica prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, formulată de autorul excepției prin prisma faptului că soluționarea litigiilor care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența unei instanțe de contencios administrativ, mai exact a secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, Curtea a reținut că statutul special al funcționarilor publici, care conferă acestora anumite avantaje și garanții față de personalul contractual, cum ar fi, de exemplu, stabilitatea în funcție, justifică un tratament juridic diferit în ce privește instanța competentă să soluționeze litigiile ivite în legătură cu raporturile de serviciu ale acestora.

În ceea ce privește prevederile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997, prin aceeași decizie, Curtea a statuat, de principiu, că instituirea de către legiuitor a unor scutiri de taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În continuare, Curtea a arătat că principala critică de neconstituționalitate vizează, în realitate, lipsa din cuprinsul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a enumerării cauzelor referitoare la raporturile de serviciu ale funcționarilor publici printre cele pentru care legiuitorul a prevăzut scutirea de plata taxelor de timbru și timbru judiciar. Curtea a constatat că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate apare

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor „Lege și Onoare” Mureș din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.378/102/2011*, Curtea de Apel Târgu Mureș Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția pronunțată prin Decizia nr. 30 din 21 ianuarie 2014, considerăm că, în ceea ce privește prevederile art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, Curtea ar fi trebuit să admită excepția de neconstituționalitate și să constate că acestea sunt neconstituționale în măsura în care exclud de la beneficiul scutirii de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la orice drepturi ce decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici.

Neconstituționalitatea textului de lege criticat decurge din lipsa din cuprinsul acestuia a menționării raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici printre situațiile pentru care legiuitorul a prevăzut scutirea de la plata de taxa de timbru. Această omisiune este de natură să creeze o discriminare evidentă între situația funcționarilor publici și cea a personalului contractual, din perspectiva posibilității de a-și valorifica în justiție drepturile rezultate din raporturile de serviciu, respectiv de muncă, între care, în esență, nu se poate susține că ar exista diferențe de regim juridic.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea, în acest sens, hotărârile pronunțate în cauzele *Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei*, 1968, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, paragraful 38, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, paragraful 24).

O asemenea soluție ar fi justificată de adoptarea Legii dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care, în art. 1, menționează și raporturile de serviciu, alături de cele de muncă. Astfel, în înțelesul Legii nr. 62/2011, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

„n) conflict de muncă — *conflictul dintre angajați și angajatori privind interesele cu caracter economic, profesional sau social ori drepturile rezultate din desfășurarea raporturilor de muncă sau de serviciu. Conflictele de muncă pot fi colective sau individuale; [...]*

p) conflict individual de muncă — *conflictul de muncă ce are ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din contractele individuale și colective de muncă ori din acordurile colective de muncă și raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, precum și din legi sau din alte acte normative. De asemenea, sunt considerate conflicte individuale de muncă următoarele:*

(i) *conflictele în legătură cu plata unor despăgubiri pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de părți prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor stabilite prin contractul individual de muncă ori raportul de serviciu;*”

Prin prisma modificărilor legislative mai sus prezentate, apreciem că este evidentă intenția legiuitorului de asimilare a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu raporturile de muncă ale celorlalți salariați și, ca atare, aplicarea unui tratament egal sub aspectul scutirii de la plata taxei de timbru a acțiunilor și cererilor referitoare la drepturi ce decurg din raporturile de serviciu.

Trebuie reținut că problema pusă în discuție este scutirea de taxa de timbru a unor acțiuni și cereri judiciare, și nu în primul rând regimul juridic al unor categorii de persoane. Mai exact,

contează în principal obiectul procesului în care se stabilesc taxele de timbru. În cazul nostru, obiectul acestor procese îl reprezintă litigiile dintre angajați și angajatori. Or, din acest punct de vedere, textele din Legea nr. 62/2011 la care ne-am referit includ în definiția conflictelor de muncă **drepturile rezultate din desfășurarea raporturilor de muncă sau de serviciu**. Așadar, raporturile de muncă și cele de serviciu sunt, din acest punct de vedere, echivalente.

Observăm că lipsa din cuprinsul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a unei mențiuni referitoare la raporturile de serviciu reclamă obligația instanțelor chemate să aplice legea să interpreteze coroborat textele de lege existente în materie, deschizând însă, în acest fel, calea arbitrariului în actul de justiție. Dovadă în acest sens stă chiar practica neunitară existentă la nivelul diverselor instanțe, care au pronunțat soluții contradictorii cu privire la scutirea de taxa de timbru judiciar pentru litigiile privitoare la drepturile ce decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici. Astfel, unele instanțe au apreciat că astfel de acțiuni sunt scutite de taxa judiciară de timbru (sens în care pot fi menționate, exemplificativ, Decizia civilă nr. 4.097/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia civilă nr. 1.223/2009 a Curții de apel Bacău, Decizia civilă nr. 3.230/2009 a Curții de apel Craiova) și, în același timp, instanțe care au considerat că aceste acțiuni sunt supuse taxei judiciare de timbru (de exemplu, prin Decizia civilă nr. 1.919/2008 a Curții de apel Cluj, Decizia civilă nr. 1.678/2008 a Curții de apel Cluj, Decizia civilă nr. 8/R/2008 a Curții de apel Galați).

Este adevărat că Înalta Curte de Casație și Justiție ar putea rezolva această incertitudine cu privire la aplicabilitatea scutirii de taxa judiciară de timbru și în ce privește funcționarii publici care sunt supuși raporturilor de serviciu, prin intermediul unei decizii pronunțate în soluționarea unui recurs în interesul legii. Remarcăm însă că obligarea funcționarilor publici la plata acestei taxe, sub sancțiunea anulării acțiunii sau, după caz, a căii de atac, ca netimbrată, are ca efect aplicarea unui tratament discriminatoriu al acestora prin comparație cu ceilalți salariați, care se află în raporturi de muncă și care beneficiază de scutirea de la plata taxei amintite, ceea ce constituie o problemă de constituționalitate, nu doar de aplicare și interpretare a legii la o speță concretă.

Precizăm că, în considerarea funcției sale de garant al supremației Constituției, instanța de contencios constituțional a mai constatat neconstituționalitatea unor texte de lege din perspectiva unor omisiuni legislative de natură să conducă la apariția unui tratament discriminatoriu între categorii de persoane între care nu există o diferență izvorâtă din criterii obiective. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010.

De altfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, deci ulterior pronunțării deciziei față de care formulăm prezenta opinie separată, legiuitorul a intervenit și a remediat viciile actului normativ contestat, stabilind, prin prevederile art. 29 alin. (4) din aceasta, că *„Acțiunile și cererile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici și ale funcționarilor publici cu statut special sunt asimilate, sub aspectul taxei judiciare de timbru, conflictelor de muncă.”*

În consecință, ținând seama de cele mai sus expuse, am susținut admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și constatarea **neconstituționalității acestora în măsura în care exclud** de la beneficiul scutirii de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru

exercitarea căilor de atac, referitoare la orice drepturi ce decurg din **raporturile de serviciu ale funcționarilor publici.**

În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, suntem de acord cu soluția pronunțată, de respingere, ca neîntemeiată, a acesteia.

Judecător,
prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Constantina Grusuzache în Dosarul nr. 21.485/233/2012 al Judecătoriei Galați. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 704D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că legiuitorul a dorit să îi responsabilizeze pe cei care recurg la procedura recuzării, fără ca în acest mod să încalce dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 21.485/233/2012, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Constantina Grusuzache cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect „evacuare”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că acțiunea principală a fost timbrată potrivit Legii nr. 146/1997, în prezent abrogată. Astfel, orice cerere accesorie/incidentală ulterioară momentului acestei abrogări trebuie să fie guvernată de legea abrogată, în speță Legea nr. 146/1997, iar nu de noua lege reprezentată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Prin timbrarea cererii de

recuzare formulate cu o taxă de timbru prevăzută de noua legislație se ajunge la o încălcare a prevederilor constituționale ale art. 15, art. 21 și art. 24. Mai mult, creșterea excesivă a taxei de timbru pentru cererile de recuzare, de la 4 lei la 100 lei, încalcă dreptul de acces liber la justiție.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Accesibilitatea justiției nu înseamnă caracterul gratuit al acesteia, condiția privind plata unei taxe judiciare de timbru fiind acceptată îndeosebi deoarece vizează un serviciu prestat de către stat.

Dreptul recunoscut oricărui justițiabil de a avea acces la o instanță de judecată este o parte componentă incipientă dreptului la un proces echitabil, consacrat prin art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Însăși Constituția României, prin art. 21, consacră dreptul oricărei persoane de a avea un liber acces la actul de judecată. Cu toate acestea, există situații ce conturează limitele acestui drept, deoarece nu ne aflăm în prezența unui drept absolut, anumite reglementări precum taxele judiciare de timbru fiind necesare pentru buna orânduire a justiției în orice stat democratic. În opinia instanței taxa de timbru de 100 de lei aferentă cererii de recuzare nu este o taxă prea împovărătoare, mai ales în contextul în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 permite formularea unei cereri de ajutor public judiciar de către persoanele care nu pot face față costurilor unui proces, fiind recunoscută în practică această posibilitate și celor care formulează cerere de recuzare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, arată că, potrivit art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, „Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor”. Prin urmare, prevederile legale criticate nu retroactivează, acestea urmând să fie aplicate de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

În ceea ce privește prevederile constituționale prevăzute de art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora nicio lege nu poate îngreuna accesul liber la justiție, precizăm că accesul liber la

justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului.

Pe de altă parte, observă că solicitarea petentei ține de interpretarea și aplicarea legii, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de competența exclusivă a instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, a instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a întregului act normativ, din notele scrise ale autoarei excepției de neconstituționalitate rezultă că aceasta este nemulțumită de taxa de timbru care trebuie plătită în cazul formulării cererilor de recuzare. Astfel, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, potrivit căroră: *„Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel:*

a) cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces — pentru care se solicită recuzarea — 100 lei;”

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 21 alin. (2) referitor la accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în legătură cu problema instituirii taxelor judiciare de timbru s-a pronunțat de nenumărate ori, concluziile reținute fiind aplicabile pe deplin și speței de față.

Astfel, prin Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu.

De asemenea, prin Decizia nr. 112 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din

14 aprilie 2005, Curtea a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit căroră *„Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”*, a arătat Curtea, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. S-a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985 pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). Astfel, acest drept care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa. De asemenea, în Hotărârea din 19 iunie 2001 pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

Astfel, plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora (Decizia nr. 155 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 9 mai 2005).

În ceea ce privește susținerea autorului excepției, în sensul că ar putea exista situații în care părțile să nu poată plăti taxele de timbru din cauza cuantumului excesiv al acestora și, în consecință, să nu se poată adresa justiției, se constată că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și temeiniciei cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată în temeiul prerogativelor conferite de Constituție și legi, pe baza probelor care însoțesc aceste cereri.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că autoarea excepției determină această neconstituționalitate din perspectiva aplicării greșite a legii de către instanța de judecată cumulată cu o lipsă legislativă care nu permite vechiului act normativ, Legea nr. 146/1997, să ultraactiveze.

Referitor la aceste aspecte Curtea reține că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de competența exclusivă a instanței de judecată care judecă fondul cauzei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantina Grusuzache în Dosarul nr. 21.485/233/2012 al Judecătoriai Galați și constată că dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Galați și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 472/2013 privind înființarea Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei capacități destinate executării zborurilor speciale

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Numărul curent 1 din anexa la Decizia prim-ministrului nr. 472/2013 privind înființarea Comisiei interministeriale pentru negocierea achiziționării unei aeronave, a produselor și serviciilor aferente în scopul constituirii unei

capacități destinate executării zborurilor speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 26 noiembrie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Instituția	Numele și prenumele	Funcția deținută în cadrul instituției	Funcția deținută în cadrul Comisiei
„1.	Cancelaria Primului-Ministru	Vlad Ștefan Stoica	Șeful Cancelariei Primului-Ministru	președinte
		Alexandru Năstase	consilier de stat	membru”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 26 februarie 2014.
Nr. 47.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Societatea Comercială LID MEDICAL CENTER — S.R.L. pentru activitatea de prelevare de celule reproductive umane, pentru bancă de celule reproductive (procesare, conservare, stocare și distribuție) și utilizare de celule umane în scop terapeutic (fertilizare *in vitro*) pentru punctul de lucru situat în Calea Văcărești nr. 252—254, etajul 1

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 1.388/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice și al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 145 din 28 ianuarie 2014, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 5.877 din 29 ianuarie 2014,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Societatea Comercială LID MEDICAL CENTER — S.R.L. pentru activitatea de prelevare de celule reproductive umane, pentru bancă de celule reproductive (procesare, conservare, stocare și distribuție) și utilizare de celule umane în scop terapeutic (fertilizare *in vitro*), pentru punctul de lucru situat în Calea Văcărești nr. 252—254, etajul 1.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate

în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea re acreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adrian Pană,
secretar de stat

București, 18 februarie 2014.
Nr. 173.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați pentru activitatea de prelevare și transplant de țesut osos, tendinos și cartilajii

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 1.568/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice și al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 244 din 11 februarie 2014, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 8.614 din 12 februarie 2014,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați, cu sediul în Str. Brăilei nr. 177, municipiul Galați, județul Galați, pentru activitatea de prelevare și transplant de țesut osos, tendinos și cartilajii.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate

în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea re acreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Galați, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 21 februarie 2014.
Nr. 193.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Clinic de Urgență București pentru activitatea de transplant de cord și cord-pulmon

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 1.569/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice și al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 246 din 11 februarie 2014, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 8.616 din 11 februarie 2014,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Clinic de Urgență București, cu sediul în municipiul București, Calea Floreasca nr. 8, sectorul 1, pentru activitatea de transplant de cord și cord-pulmon.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea re acreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 21 februarie 2014.
Nr. 194.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind acreditarea unității sanitare Spitalul Județean de Urgență Buzău pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană

Văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 1.570/2014 al Direcției de asistență medicală și politici publice și al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 245 din 11 februarie 2014, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 8.615 din 12 februarie 2014,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acreditează unitatea sanitară Spitalul Județean de Urgență Buzău, cu sediul în Str. Stadionului nr. 7, municipiul

Buzău, județul Buzău, pentru activitatea de prelevare de organe, țesuturi și celule de origine umană.

Art. 2. — (1) Acreditarea unității sanitare prevăzute la art. 1 este valabilă 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Valabilitatea acreditării încetează înainte de termenul prevăzut la alin. (1) dacă, drept urmare a inspecțiilor efectuate în condițiile legii, se constată că unitatea sanitară respectivă nu respectă prevederile legale în vigoare.

(3) Orice modificare a criteriilor inițiale de acreditare intervenită în cadrul unității acreditate se notifică Agenției Naționale de Transplant în vederea reacreditării.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, Direcția de Sănătate Publică a Județului Buzău, Agenția Națională de Transplant, precum și unitatea sanitară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 21 februarie 2014.
Nr. 195.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 341/2009 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor

Văzând Referatul de aprobare al Direcției inspecții de stat nr. 323.158 din 19 februarie 2014, având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 341/2009 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din data de 3 iunie 2009, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— La anexa nr. 2 capitolul II „Alte teste”, după punctul 8 se introduce un nou punct, punctul 9, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Specificație	Tarif (lei/test)
„9.	Identificarea și cuantificarea prin PCR a evenimentului de transformare MON810 din semințele de porumb	957”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 20 februarie 2014.
Nr. 286.

REPUBLICĂ RI

LEGEA Nr. 289/2002*) privind perdelele forestiere de protecție

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentei legi se aplică perdelelor forestiere de protecție, astfel cum sunt definite la pct. 23 din anexa la Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Potrivit prezentei legi, perdelele forestiere de protecție sunt de următoarele tipuri:

a) pentru protecția terenurilor agricole contra factorilor climatici dăunători și pentru ameliorarea condițiilor climaterice din perimetrul apărat;

b) antierozionale, de protejare a solului supus fenomenelor de eroziune;

c) pentru protecția căilor de comunicație și de transport, în special împotriva înzăpezirilor;

d) pentru protecția digurilor și a malurilor contra curenților, viiturilor, gheții și altele;

e) pentru protecția localităților și a diverselor obiective economice și sociale.

Art. 3. — (1) Perdelele forestiere de protecție pot fi, după caz, proprietate publică sau privată și constituie bun de interes național.

(2) Dreptul de proprietate asupra terenurilor cu perdele forestiere de protecție se exercită în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

Art. 4. — (1) Rețeaua de perdele forestiere de protecție formează Sistemul național al perdelelor forestiere de protecție.

(2) Potrivit prezentei legi, realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție se declară de utilitate publică.

(3) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură asigură realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție.

Art. 5. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică și pentru crearea de cordoane forestiere.

(2) Cordoanele forestiere sunt constituite din plantații de arbori și arbuști forestieri, care unesc trupuri de pădure sau rețele de perdele forestiere de protecție, aflate la distanțe de până la 10 km unele de altele. Ele pot avea lățimi de până la 30 m și se amplasează la marginea tarlalelor cultivate agricol, de-a lungul drumurilor existente, al digurilor și malurilor sau în jurul localităților. În aceste cazuri cordoanele forestiere constituie ele însele perdele forestiere de protecție și preiau funcțiile de protecție ale acestora.

CAPITOLUL II

Identificarea zonelor în care sunt necesare perdele forestiere de protecție, amplasarea și înființarea acestora

Art. 6. — (1) Perdelele forestiere de protecție a terenurilor agricole se înființează în zonele din Câmpia Română, Câmpia Tisei, Lunca Dunării și Podișul Dobrogei, afectate frecvent de fenomene de secetă. Amplasarea se face pe bază de documentații tehnice, de regulă în rețele rectangulare, în mod

eșalonat, în ordinea urgențelor, prioritate având terenurile situate în zonele cele mai aride.

(2) Perdelele forestiere antierozionale se realizează în toate zonele țării, pe terenuri aflate în diferite grade de degradare. Procedura de identificare și de împădurire a terenurilor degradate este prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 81/1998**) privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999. În această categorie se încadrează și terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea lor.

(3) Perdelele forestiere pentru protecția căilor de comunicație și de transport se înființează de o parte sau de alta a acestora, pe porțiunile afectate frecvent de depuneri masive de zăpadă.

(4) Perdelele forestiere pentru protecția digurilor și a malurilor contra curenților, viiturilor și sloiurilor de gheață se realizează de-a lungul acestora în aliniamente rectangulare, pe lățimi și lungimi diferite, în funcție de orografia terenului, viteza curențului apei, de înălțimea valurilor și de forța de împingere a ghețurilor.

(5) Perdelele forestiere pentru protecția localităților și a diverselor obiective economice și sociale se realizează în jurul comunităților urbane și rurale, al unităților industriale poluante, al unor obiective economice, sociale, culturale și strategice.

(6) În cazul înființării perdelelor forestiere de protecție în cadrul unei arii naturale protejate se vor respecta prevederile legale privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

(7) În cazul în care terenurile pe care se instalează perdelele forestiere de protecție sunt incluse pe lista siturilor contaminate, se vor respecta prevederile legale referitoare la protecția solului și subsolului.

Art. 7. — (1) Necesitatea înființării perdelelor forestiere de protecție se fundamentează pe bază de studii întocmite de institute de cercetare silvică, ale căror servicii se achiziționează în condițiile legislației privind achizițiile publice. Studiile efectuate sunt supuse avizării Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

(2) Întocmirea documentațiilor tehnico-economice pentru înființarea perdelelor forestiere de protecție se face de persoane juridice atestate potrivit legii, ale căror servicii se achiziționează în condițiile legislației privind achizițiile publice.

(3) Execuția perdelelor forestiere de protecție se face în baza studiilor tehnico-economice care cuprind în mod obligatoriu:

a) elementele tehnice necesare în vederea instalării perdelelor forestiere de protecție: orientarea, lățimea și distanța dintre perdelele forestiere de protecție, schemele de plantare, speciile indicate pentru împăduriri;

b) lucrările de întreținere până la declararea închiderii stării de masiv;

c) investiția specifică pentru fiecare tip de perdea forestieră de protecție, precum și alte date necesare;

d) identificarea proprietarilor;

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 28 decembrie 2011.

**) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999, a fost abrogată prin prevederile art. 139 lit. c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

e) planurile de amplasare a perdelelor forestiere de protecție;
 f) documentația cadastrală întocmită în sistem stereografic de proiecție 1970, avizată de către oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în a cărui rază teritorială sunt situate imobilele, cu atribuire de numere cadastrale. La cererea proprietarilor, pentru imobilele respective se vor deschide cărți funciare, conform reglementărilor în vigoare.

(4) La solicitarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin structurile silvice teritoriale ale acesteia, se va nota în cartea funciară faptul că imobilul este supus procedurii de împădurire conform prevederilor prezentei legi.

(5) Prin *imobil*, în sensul prezentei legi, se înțelege terenul agricol pe care se înființează perdele forestiere de protecție.

(6) Radierea notării din cartea funciară se face la solicitarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură prin structurile silvice teritoriale, în urma finalizării procedurii sau a renunțării la efectuarea investițiilor.

(7) Avizarea documentațiilor tehnico-economice pentru înființarea perdelelor forestiere de protecție se face de comisia tehnico-economică constituită la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(8) Executarea perdelelor forestiere de protecție în siturile Natura 2000 se face după obținerea actului de reglementare care va rezulta în urma procedurii de evaluare adecvată.

Art. 8. — (1) Înființarea perdelelor forestiere de protecție este obligatorie pentru persoanele fizice și juridice ale căror suprafețe au fost cuprinse în documentațiile prevăzute la art. 7 alin. (2).

(2) Perdelele forestiere de protecție, înființate cu acceptul proprietarilor de terenuri agricole și finanțate cu sursele prevăzute la art. 31, rămân în proprietatea acestora.

Art. 9. — (1) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, indiferent de titularii dreptului de proprietate, se face cu acordul scris al acestora, în condițiile prevăzute la art. 101 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), titularii dreptului de proprietate vor fi notificați de către structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură cu privire la:

a) necesitatea, utilitatea publică și amplasamentul perdelelor forestiere de protecție;

b) posibilitatea de a-și exprima acordul pentru înființarea perdelei forestiere de protecție, urmând să rămână în continuare proprietari și să beneficieze de compensația prevăzută la art. 101 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) posibilitatea declanșării procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, în cazul în care nu își exprimă acordul.

(3) Titularii dreptului de proprietate vor fi informați despre realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție de către structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin afișare pe site-ul instituției.

(4) Exprimarea în scris a acordului de către titularii dreptului de proprietate se face în termen de 45 de zile de la data notificării acestora, prin procedura prevăzută la alin. (2).

(5) Acordul scris este însoțit de un document doveditor al dreptului de proprietate. Prevederile art. 7 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(6) În situația în care titularii dreptului de proprietate nu își exprimă acordul pentru realizarea lucrărilor prevăzute la alin. (3), se demarează procedura de expropriere pentru cauză de utilitate publică, în condițiile prezentei legi, expropriator fiind statul român, prin Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.

Art. 10. — Terenurile pe care se instalează perdelele forestiere de protecție au destinație silvică și se introduc în

amenajamente silvice în termen de 90 de zile de la recepția lucrărilor de împădurire.

Art. 11. — Recepția lucrărilor de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție se face cu participarea obligatorie a:

a) deținătorului terenului;

b) reprezentantului structurii teritoriale de specialitate silvică a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

c) reprezentantului unității specializate pentru executarea lucrărilor de împădurire.

CAPITOLUL III

Procedura de expropriere

Art. 12. — (1) Pentru fiecare imobil supus exproprierii, expropriatorul întocmește o documentație tehnico-economică ce cuprinde:

a) documentația cadastrală;

b) confirmarea că titularul dreptului de proprietate nu și-a exprimat acordul prevăzut la art. 9 alin. (4).

(2) La nivelul unității administrativ-teritoriale se întocmește planul cu amplasamentul lucrării care conține imobilele expropriate și numerele cadastrale atribuite, avizat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară.

(3) Conținutul documentațiilor cadastrale se stabilește pe bază de protocol între autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(4) Planul cu amplasamentul lucrării se întocmește pe fiecare unitate administrativ-teritorială și se avizează de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale subordonate. După atribuirea numerelor cadastrale tuturor imobilelor supuse exproprierii, planul cu amplasamentul lucrării va conține numerele cadastrale alocate imobilelor în cauză.

(5) Planul cu amplasamentul lucrării însoțit de un centralizator cuprinzând numele proprietarilor, adresa imobilului, suprafața imobilului, numărul cadastral, numărul de carte funciară și oferta de despăgubire se aduce la cunoștința publică de comisia prevăzută la art. 15 alin. (1) prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, unde va rămâne afișat până la finalizarea procedurii de expropriere, precum și prin afișarea pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 13. — (1) Imobilele supuse exproprierii pentru realizarea perdelelor forestiere de protecție se evaluează prin experți evaluatori autorizați, ale căror servicii se achiziționează potrivit legislației privind achizițiile publice.

(2) Toate cheltuielile pentru dobândirea imobilelor prevăzute la alin. (1), inclusiv cele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 14. — (1) Pe baza documentațiilor prevăzute la art. 12 alin. (1), Guvernul aprobă, prin hotărâre, declanșarea procedurii de expropriere, darea în administrare expropriatorului a tuturor imobilelor delimitate în planul cu amplasamentul lucrării pe fiecare unitate administrativ-teritorială, suma globală a despăgubirilor estimată de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit de experți evaluatori autorizați și termenul în care aceasta se virează expropriatorului.

(2) Este interzisă emiterea de autorizații de construire și de acte administrative pe imobilele cuprinse în hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1), după intrarea în vigoare a acesteia.

(3) La cererea expropriatorului, oficiul de cadastru și publicitate imobiliară va intabula dreptul de proprietate al statului român, prin Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, conform reglementărilor în vigoare.

(4) Suma prevăzută la alin. (1) poate fi suplimentată, prin hotărâre a Guvernului, la cererea expropriatorului, ca urmare a

realizării rapoartelor de evaluare a imobilelor supuse exproprierii, pentru fiecare unitate administrativ-teritorială, precum și în orice alte situații, temeinic motivate.

Art. 15. — (1) În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 14 alin. (1), expropriatorul numește, prin decizie a conducătorului structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, o comisie de verificare a dreptului de proprietate asupra imobilelor expropriate și de expropriere la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale pe raza căreia se realizează exproprierea, denumită în continuare *comisia*.

(2) Dovada dreptului de proprietate asupra imobilelor expropriate se face prin orice mijloace de probă admise de lege, inclusiv în zonele în care se aplică Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, în funcție de modalitatea de dobândire a drepturilor — convențională, judiciară, legală, succesorală.

(3) Comisia este alcătuită din 5 membri, după cum urmează:

a) un consilier juridic al structurii teritoriale silvice din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură — președinte;

b) primarul unității administrativ-teritoriale — membru;

c) 3 reprezentanți ai Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, din care unul cu studii juridice — membri.

(4) Comisia constituită potrivit alin. (1) poate lucra valabil în prezența a cel puțin 3 membri.

(5) Deciziile comisiei se iau cu votul majorității membrilor comisiei.

(6) Planul cu amplasamentul lucrării și centralizatorul prevăzut la art. 12 alin. (5) se aduc la cunoștința publică, prin grija comisiei.

Art. 16. — (1) În vederea obținerii despăgubirilor, proprietarii asupra imobilelor care fac obiectul exproprierii depun, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștința publică, o cerere scrisă și declarația autentică de acceptare a cuantumului despăgubirii.

(2) În termen de 30 de zile de la depunerea documentelor prevăzute la alin. (1), proprietarilor asupra imobilelor le sunt transmise despăgubirile convenite, în contul bancar indicat de aceștia.

(3) În situația în care nu s-au depus în termen documentele prevăzute la alin. (1) ori nu se pot identifica proprietarii, despăgubirea pentru imobilul expropriat se indisponibilizează într-un cont purtător de dobândă și se va elibera persoanelor care fac dovada dreptului de proprietate.

Art. 17. — (1) În cazul în care despăgubirile referitoare la același imobil sunt cerute în concurs sau în contradictoriu de mai multe persoane aparent îndreptățite, despăgubirile se vor consemna pe numele tuturor, urmând să fie împărțite potrivit legii civile.

(2) Despăgubirea va fi eliberată numai titularilor drepturilor de proprietate dovedite prin acte autentice și/sau hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(3) Eventualele litigii amână plata despăgubirilor, dar nu suspendă transferul dreptului de proprietate către expropriator.

(4) În situația în care imobilele ce urmează a fi expropriate fac obiectul unei succesiuni, iar succesorii nu sunt cunoscuți sau nu pot prezenta certificat de moștenitor, dacă procedura succesorală este deschisă, despăgubirea se va consemna pe seama moștenitorilor aparenti.

(5) În ipoteza în care procedura succesorală nu este deschisă, un reprezentant al expropriatorului este îndreptățit să solicite deschiderea succesiunii, iar suma reprezentând despăgubirile va fi consemnată într-un cont distinct pe seama moștenitorilor aparenti.

(6) Despăgubirile vor fi eliberate numai succesorilor care își vor dovedi calitatea cu certificatul de moștenitor sau cu hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

(7) În cazul în care titularul sau unul dintre titularii dreptului real aflați în concurs nu este de acord cu despăgubirea stabilită, suma reprezentând despăgubirea se consemnează pe numele titularului sau, după caz, al titularilor.

(8) Despăgubirea va fi eliberată în baza cererii formulate în acest sens, însoțită de declarația autentică de acceptare a cuantumului despăgubirii stabilite prin hotărârea comisiei prevăzute la art. 15 alin. (1) sau, după caz, de hotărârea judecătorească de stabilire a cuantumului despăgubirii, definitivă și irevocabilă.

Art. 18. — (1) Identificarea imobilelor supuse exproprierii aflate în litigiu se face numai în baza unei documentații cadastrale, întocmite conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) La cererea comisiei, solicitantul are obligația să completeze documentația depusă privind calitatea de titular al dreptului real pentru care solicită despăgubirea în termen de 15 zile de la data primirii înștiințării.

(3) În caz contrar, comisia va consemna despăgubirea pe numele solicitantului, însă eliberarea acesteia se va face numai la data la care solicitantul își va dovedi dreptul în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârea de stabilire a despăgubirilor se comunică solicitantului, precum și celorlalți titulari ori, după caz, titularilor aparenti, se afișează, în extras, la sediul consiliului local în raza căruia se află situat imobilul expropriat și se afișează, în extras, pe pagina de internet a expropriatorului.

(5) În termen de cel mult 90 de zile de la data emiterii hotărârii comisiei, expropriatorul efectuează, prin transfer bancar sau numerar, plata despăgubirilor către titularii drepturilor reale asupra imobilelor expropriate ori consemnarea acestora, în condițiile art. 17 alin. (1), (4) și (7).

Art. 19. — (1) Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii consemnate în condițiile art. 17 alin. (1), (4) și (7) se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost comunicată hotărârea comisiei.

(2) Orice persoană care se consideră îndreptățită la despăgubire pentru exproprierea imobilului se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 3 ani de la data afișării hotărârii de stabilire a despăgubirilor la sediul consiliului local, în condițiile art. 18 alin. (4).

(3) La calcularea cuantumului despăgubirii, experții și instanța de judecată se vor raporta la momentul transferului dreptului de proprietate.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), eliberarea despăgubirii se face de către expropriator în termen de 90 de zile de la data solicitării, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile de stabilire a cuantumului acesteia.

Art. 20. — (1) Actele juridice care se încheie după data comunicării hotărârii comisiei prevăzute la art. 18 alin. (4) sau după data plății ori, după caz, a consemnării sumelor stabilite ca despăgubiri, pentru constituirea sau transferul de drepturi reale având ca obiect imobilele afectate de expropriere, sunt lovite de nulitate absolută.

(2) Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, în condițiile prezentei legi.

Art. 21. — După îndeplinirea procedurilor prevăzute la art. 16, proprietarii asupra imobilelor sunt obligați să permită accesul expropriatorului pentru realizarea perdelelor forestiere de protecție.

Art. 22. — Faptele persoanelor fizice și juridice prin care acestea împiedică realizarea perdelelor forestiere de protecție

constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 300 lei până la 1.200 lei, dacă forma în care are loc aceasta nu constituie o faptă mai gravă pedepsită de lege ca infracțiune.

Art. 23. — (1) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 22 se fac de către personalul silvic împuternicit, ofițerii și agenții de poliție și ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române.

(2) Prevederile art. 22 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenzile stabilite potrivit prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

(4) În situația în care fapta prevăzută la art. 22 constituie infracțiune, se aplică prevederile legii penale. Competența de constatare a infracțiunii aparține structurilor specializate ale statului, conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL IV

Gospodărirea perdelelor forestiere de protecție

Art. 24. — Perdelele forestiere de protecție sunt supuse unor norme tehnice silvice, elaborate în condițiile art. 44, având ca finalitate asigurarea gestionării durabile a acestora, în vederea exercitării funcțiilor de protecție pentru care au fost înființate.

Art. 25. — (1) Deținătorii cu orice titlu de perdele forestiere de protecție au obligația să ia măsuri de prevenire și stingere a incendiilor, să respecte dispozițiile cu privire la protecția pădurilor și la circulația materialelor lemnoase, prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, și în alte reglementări specifice domeniului, și să execute lucrări de îngrijire, conform normelor tehnice.

(2) Organele silvice, prefectii, consiliile județene și locale, unitățile de poliție, jandarmerie, unitățile și formațiunile de pompieri, unitățile Ministerului Apărării Naționale, potrivit atribuțiilor ce le revin prin lege, îi vor sprijini pe deținătorii de perdele forestiere de protecție în acțiunile de pază a vegetației forestiere și de stingere a incendiilor de pădure.

(3) La solicitarea proprietarilor de perdele forestiere de protecție, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin unitățile sale teritoriale, va prelua asupra sa paza și gospodărirea vegetației forestiere respective, pe bază de contracte sau convenții încheiate cu solicitanții.

(4) Perdelele forestiere de protecție se administrează prin ocoale silvice, care au obligația să asigure paza acestora împotriva furturilor și pășunatului neautorizat.

Art. 26. — Reducerea suprafeței perdelelor forestiere de protecție, indiferent de forma de proprietate, este interzisă. Dispozițiile art. 35—37 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

Art. 27. — Valorificarea materialului lemnos din perdelele forestiere de protecție se face de către persoanele prevăzute la art. 25 alin. (1).

Art. 28. — (1) Recoltarea materialului lemnos din perdelele forestiere de protecție este permisă numai cu marcarea prealabilă, contra cost, de către ocolul silvic a arborilor de extras.

(2) Materialul lemnos subțire, cu diametrul sub 10 cm, se va extrage sub îndrumarea personalului silvic, fără marcarea prealabilă a acestuia.

Art. 29. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin comisariatele de regim silvic și cinegetic și ocoalele silvice pe a căror rază se află, organizează controlul asupra modului în care se aplică regulile silvice și de pază a vegetației forestiere din perdelele forestiere de protecție, precum

și cele referitoare la circulația materialului lemnos rezultat de pe aceste terenuri.

Art. 30. — Pășunatul este interzis în perdelele forestiere de protecție. Dispozițiile art. 53 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

CAPITOLUL V

Finanțarea lucrărilor de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție

Art. 31. — (1) Sursele de finanțare pentru întocmirea documentațiilor tehnico-economice de realizare a perdelelor forestiere de protecție, precum și pentru realizarea respectivelor lucrări sunt următoarele:

a) fondul de ameliorare a fondului funciar și alocații de la bugetul de stat, potrivit art. 91 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

b) fondul de conservare și regenerare a pădurilor, constituit potrivit art. 33 din Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) fondul pentru mediu;

d) alocații de la bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor;

e) sponsorizări de la societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fundații și altele;

f) surse financiare externe nerambursabile sau creditele externe pe termen lung;

g) contribuția benevolă a persoanelor fizice sau juridice, interesate de executarea lucrărilor de ameliorare;

h) alte surse legale.

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în calitate de coordonator tehnic al acțiunilor de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, va solicita anual includerea în bugetul de stat a fondurilor necesare pentru împădurirea acestora în anul următor.

(3) Finanțarea administrării perdelelor forestiere de protecție și paza acestora împotriva furturilor și pășunatului neautorizat se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație.

Art. 32. — Întocmirea studiilor și a documentațiilor tehnico-economice pentru realizarea perdelelor forestiere de protecție prevăzute la art. 7 se finanțează din sursele prevăzute la art. 31.

Art. 33. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, împreună cu celelalte ministere interesate în crearea de perdele forestiere de protecție, va întocmi până la data de 30 mai a fiecărui an situația fondurilor existente, conform surselor prevăzute la art. 31 destinate realizării Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, pe fiecare tip, pentru anul următor.

(2) Fondurile necesare pentru finanțarea de la bugetul de stat a perdelelor forestiere de protecție vor fi solicitate anual de către direcția de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură până la data de 30 mai, pentru a fi incluse în bugetul de stat pentru anul următor, cu destinația respectivă.

(3) Sumele constituite în condițiile prevăzute la art. 31 vor fi depuse în conturi bancare purtătoare de dobândă și vor fi utilizate în exercițiul financiar al anului următor, cu excepția alocațiilor de la bugetul de stat.

Art. 34. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va aloca în fiecare an fondurile necesare realizării perdelelor forestiere de protecție a terenurilor agricole pentru prevenirea și combaterea fenomenului de secetă și a deșertificării.

CAPITOLUL VI

Răspunderi și sancțiuni

Art. 35. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală a persoanei vinovate, potrivit legii.

Art. 36. — (1) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile art. 106—115 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 98—100, 102 și 104—107 din Legea nr. 26/1996*), precum și cu prevederile Legii nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice**).

(2) Contravențiilor prevăzute în Legea nr. 31/2000 le sunt aplicabile și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Amenzile se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 37. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură este coordonatoare a Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție și colaborează cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii***), Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, precum și cu alte instituții și operatori economici interesați.

(2) În cazul imobilelor expropriate, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură asigură actualizarea anuală a inventarului centralizat al bunurilor proprietate publică a statului.

Art. 38. — La nivelul județelor în care urmează să se creeze rețele de perdele forestiere de protecție se înființează comandamente județene sub responsabilitatea directă a

prefecților, constituite din conducerile direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, ale direcțiilor silvice județene, ale altor instituții interesate, precum și din primarii localităților, care vor analiza periodic stadiul realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție la nivel de localitate, respectiv la nivel de județ.

Art. 39. — Componenta, modul de funcționare și atribuțiile structurilor prevăzute la art. 37 și 38 se vor stabili prin hotărâre a Guvernului****), în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 40. — Guvernul, la propunerea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, va lua măsuri pentru adaptarea structurilor și activității Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în teritoriu, în vederea realizării Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție.

Art. 41. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va raporta anual Guvernului situația identificării terenurilor destinate realizării Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție.

Art. 42. — Pentru terenurile pe care se realizează perdele forestiere de protecție deținătorii acestora nu datorează taxe și impozitele prevăzute de lege.

Art. 43. — Deținătorii de terenuri împădurite, în condițiile prezentei legi, vor asigura cu continuitate, după închiderea stării de masiv, pe cheltuială proprie, lucrările de îngrijire, pază și protecție a vegetației forestiere, cu respectarea normelor tehnice silvice pentru această categorie.

Art. 44. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va elabora în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi norme tehnice silvice pentru înființarea, îngrijirea și conducerea vegetației forestiere din perdelele forestiere de protecție*****).

Art. 45. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Legea nr. 26/1996 — Codul silvic a fost abrogată prin prevederile art. 139 lit. a) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, cu modificările ulterioare.

***) Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin prevederile art. 46 din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, cu modificările ulterioare.

****) A se vedea dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare.

*****) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 548/2003 privind atribuțiile Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ca minister coordonator al Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție și componența, modul de funcționare și atribuțiile comandamentelor județene de analiză a realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2003.

*****) A se vedea Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 636/2002 privind aprobarea Îndrumărilor tehnice silvice pentru înființarea, îngrijirea și conducerea vegetației forestiere din perdelele forestiere de protecție, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 19 februarie 2003.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

